

Klíše o kanadskej hokejovej lige (CHL)

Veľkým „mýtom“ odchodu Európanov do CHL, ktorý môžeme vyvrátiť je údajná: „Prítťažlivosť CHL kvôli svojim 68 – 72 zápasom a namáhavému cestovaniu (hlavne vo WHL - Western Hockey League), ktoré hráčov lepšie pripraví pre NHL.“

Je to jedna z teórií často používaných tímami, ktoré draftujú hráčov do CHL alebo agentmi, ktorí odporúčajú hráčom, aby odišli. Keď si pozrieme niektoré fakty zblízka, tak je to len mýtus a tvrdenie obrátené hore nohami a to hlavne čo sa týka hráčov pochádzajúcich z Európskeho kontinentu.

NHL a ostatné severoamerické ligy od 70tych rokov neustále vyhľadávajú európskych hráčov, pretože prinášajú nové prvky do samotnej hry, špecifický európsky štýl hokeja, z tej ktorej krajiny. Po odchode do CHL vo veku 16 -18 rokov si európsky hráč osvojí kanadský štýl hokeja. Nemusí to byť len a len zlá vec. **Ale kanadskí hráči budú v kanadskej hre vždy lepší, ako Európania.** Ak chce európsky hráč hrať v NHL – a nemá zručnosti typu Krzysztofa Oliwu – mal by si udržať svoj „špecifický“ štýl hry, ktorý ho robí iným a zaujímavým pre skautov klubov NHL. Preto je zdokonaľovanie herného štýlu pre neho najlepšie doma v Európe.

Prečo by CHL mala byť teraz považovaná za lepšiu možnosť pripraviť európskych hráčov kvalitnejšie pre NHL, ako európsky systém, ktorý vyprodukoval niektorých najlepších hráčov NHL a zásobil NHL s 30 % hráčov za posledných 5 – 6 rokov?

Ako sme predtým spomínali, negatívny efekt na európsky systém má hlavne neprimeraný odliv profesionálnych hráčov do NHL a nižších zámorských súťaží. Únik hráčov z Európy v juniorskom veku má podobný efekt na juniorský systém rozvoja hokeja a to najmä v piatich európskych krajinách, hlavne v Českej Republike a na Slovensku.

Od roku 1997, 617 juniorských hráčov z Európy bolo vybraných v CHL drafte, a 575 z nich opustilo Európu. Viac ako 500 pochádzalo z Českej republiky a zo Slovenska, čo má samozrejme negatívny dopad hlavne na juniorský systém rozvoja hokeja v týchto krajinách.

Európske kluby si želajú, aby bolo menej hráčov z Európy vybraných do NHL draftu, ktorý však je a vždy bol odrazom kvality systému rozvoja mladých hráčov v jednotlivých krajinách. Od roku 2000 nasledovné množstvo hráčov z Čiech a zo Slovenska bolo draftovaných do NHL: 2000: 25, 2001: 26, 2002: 18, 2003: 18, 2004: 21, 2005: 14, 2006: 11.

Jedenásť je najnižší počet hráčov draftovaných z tohto regiónu od roku 1989. Od skoku v roku 2004 sa počet atraktívnych hráčov z Českej republiky a zo Slovenska z roka na rok neustále znižuje.

Ján Filc, tréner Slovenska z MS 2002, kde Slovensko získalo zlatú medailu a momentálne manažér pre rozvoj mládeže v SZLH o tomto trende hovorí: “ Priveľa talentov strácame príliš skoro. Vždy sa nájde niekoľko hráčov, ktorým tento odchod pomôže. Väčšina hráčov však nie je pripravená buď po fyzickej alebo psychickej stránke na prechod do CHL, a tí potom nepokračujú vo svojom hokejovom raste. Keď zoberieme do úvahy, už teraz pomerne úzku základňu v slovenskom mládežníckom hokeji, strata týchto mladých hráčov má, a bude mať viditeľný efekt na neustálom poklese úrovne našich juniorských súťaží a výberov.“

Člen IIHF a hokejovej siene slávy Murray Costello, ktorý bol jeden z iniciátorov Kanadského programu rozvoja v 80tych rokoch hovorí: „Cieľom musí byť udržať rozvoj hráčov pre hokej na obidvoch stranách Atlantiku tým, že udržíme mladých hráčov vo vlastných federáciách a ligách až dovtedy, kým nebudú pripravení pre NHL“.

Z kanadského pohľadu nie je príčina, aby každý klub v CHL mal mať vyhradené dve miesta pre európskych hráčov, keďže Kanada sama o sebe má základňu 441 307 mladých hráčov, čo je najviac zo všetkých hokejových krajín na svete.

Viac ako väčšina európskych juniorských hráčov, ktorá si vyberie možnosť hrať v CHL nie je dostatočne pripravená na to, aby dostala profesionálnu zmluvu od materského klubu v Európe vo veku 17 až 19 rokov. Rozdiel medzi hráčmi, ktorí sú pripravení a medzi tými, ktorí nie sú, je

v úrovni osvojených si hokejových zručností. Hráč bez potrebných zručností by mal ostať v prostredí, kde ich môže naďalej zdokonaľovať prostredníctvom tréningu. Poradiť takémuto hráčovi aby opustil toto prostredie a odišiel do úplne iného prostredia s diametrálne odlišným pomerom „tréning – zápas“ má vo väčšine prípadov úplne opačný efekt.

Je pozoruhodné, ako môže byť 72 zápasový program braný pre 16, 17 ročného hráča ako „výhoda“, keďže musí usilovne pracovať na časovo náročnom rozvoji svojich hokejových zručností. Toto spolu s náročným cestovaním v autobusoch, ktoré často trvá 15 až 20 hodín nie je nezvyčajné. Čas strávený v autobuse počas 72 stretnutí by mohol byť využitý úplne iným spôsobom, ak je našim cieľom vychovať komplexného a kvalitne vybaveného hráča ľadového hokeja.

Hore spomenuté „výhody“ prečo odísť do CHL, ktoré by „mali európskeho hráča lepšie pripraviť“ na NHL vyvracajú aj nasledovné čísla. Zo skupiny 93 európskych hráčov, ktorí skončili s aktívnou činnosťou s minimom 400 odohraných stretnutí v NHL, len 4 % hráčov majú históriu z CHL. Z týchto hráčov:

1. Esa Tikkanen sa vrátil späť do Fínska po odohraní 61 stretnutí v CHL, predtým ako podpísal zmluvu s Edmontonom.
2. Vitaly Yachmenev odohral 125 stretnutí v CHL a mal výbornú 8 ročnú kariéru v NHL, predtým ako sa v roku 2003 vrátil späť do Ruska. On spolu s Krzysztofom Oliwom sú jediní hráči na zozname, ktorí boli ohodnotení známku 2+ napriek tomu, že v NHL odohrali viac ako 400 stretnutí.
3. Valeri Bure je jediným hráčom v tejto skupine so „štandardnou“ kariérou v CHL (178 stretnutí, po ktorých podpísal kontrakt v NHL), a ktorý sa stal hráčom s nadpriemernou známku 3+ v našom rebríčku.

To je len jeden úspešný hráč z Európy z celkového počtu 93, ktorý sa vypracoval z CHL. Ale to, čo bol v minulosti nezvyčajný spôsob pre mladého hráča z Európy, je v súčasnosti bežná vec, hlavne pre hráčov z Českej republiky a zo Slovenska. Náš výskum nám tiež ukázal, že z celkového počtu 621 hráčov z Európy, ktorí hrali v NHL alebo AHL od roku 2001 do roku 2006 (vrátane draftovaných hráčov) od roku 1985 do 2005 hovoria, že len 11,2 % „moderných“ hráčov oznámkovaných známku 3, 4 alebo 5 hralo v CHL.

Z tohto počtu 621 hráčov, 233 môžeme považovať za úspešných vo svojej kariére v NHL (hráči oznámkovaní 3, 4 a 5). Zvyšných 388 hráčov malo priemernú až podpriemernú hráčsku kariéru. Z 233 „úspešných“ hráčov len 26 prešlo CHL pred podpisom zmluvy s NHL (11,2%). To znamená, že 207 úspešných európskych hráčov nikdy v CHL nehrala. **Ak je cieľom hráča stať sa kvalitným hráčom a presaŕ sa v NHL, prečo ísť cestu s 11 % úspešnosťou, keď druhá možnosť tvorí 89%?** Z týchto 26 hráčov, 17 pochádzalo z Čiech a zo Slovenska. Keď sa pozrieme bližšie na túto skupinu, len traja hráči oznámkovaní známku 4 a 5 boli obrovským prínosom pre NHL: Zdeno Chara, Marian Hossa a Peter Nedved. Všetci spomenutí hráči odohrali väčšie množstvo stretnutí v CHL. Chara odohral 49, Hossa 53 a Nedved 71. Marian Hossa však nezapaďá do nášho modelu Európskych hráčov v CHL, keďže pred odchodom do CHL odohral celú sezónu v Slovenskej Extralige. Tu nazbieral 44 bodov v 46 stretnutiach za Duklu Trenčín v sezóne 1996 a 97 a potom ešte odohral Majstrovstvá sveta v roku 1997.

Ďalšou frázou, ktorá sa často využíva pri presvedčaní hráčov z Európy pre odchod do CHL je: “Keď hráš v Amerike, budeš na očiach skautov oveľa častejšie a máš väčšiu šancu na podpis zmluvy“.

Toto tvrdenie nie je vôbec založené na pravde. V skutočnosti drvivá väčšina s takmer 1000 európskych hráčov v NHL bola vybraná a draftovaná priamo z Európy. V Európe pôsobí niečo viac ako 100 skautov, ktorí pokrývajú celú Európu od augusta do mája, na jednotlivých medzinárodných turnajoch 18 a 20 ročných hráčov, turnajoch štyroch krajín a MS 18 a MS 20.

Ako hovorí direktor európskeho skautingu vo Fínsku Goran Stubb: „Európsky vysávač pre NHL, funguje veľmi dobre“. Môže mi niekto povedať jediného hráča, ktorý by premeškal šancu byť draftovaný a ostal v Európe? Asi nie. Pravda je, že tí, ktorí neboli vybraní do draftu podľa všetkého neboli dostatočné talentovaní.

Nasledujúcu vec, ktorú musíme zobrať do úvahy pri analýze týchto čísel je, že veľmi dobrý európsky juniorský klub vyprodukuje priemerne každý druhý rok jedného hráča s potenciálom pre NHL. V jednom tíme je približne 22 hráčov, z ktorého dvaja s potenciálom byť draftovaní a ďalej potom hrať hokej v jednej z najvyšších európskych profesionálnych líg. Ani v špičkovom juniorskom klube 19 až 20 hráčov z ročníka nikdy nebude hrať profesionálny hokej. V Európe je niečo okolo 70 klubov s juniorskými družstvami, ktoré sú schopné produkovať hráčov pre NHL pravidelne. Manažéri a tréneri v CHL, ale často aj agenti lákajú európske talenty do CHL pod zásterkou, že tri hlavné juniorské súťaže za morom sú ako „stvorené“ pripraviť hráčov do NHL.

Počet európskych hráčov draftovaných do NHL z klubov CHL však v porovnaní s počtom hráčov draftovaných z európskych klubov vôbec nepodporuje teóriu, že odchodom do CHL má hráč väčšiu šancu byť draftovaný do NHL.

Hlavný výskum, ktorý sme realizovali v CHL ukazuje, že hráči ktorí boli draftovaní v CHL drafte s potenciálom pre NHL, často nenaplnili svoj potenciál a očakávania. Výskum sme realizovali na 5tich draftoch CHL v od roku 1997 do roku 2002. V tomto období bolo spolu draftovaných 394 Európanov do 58 klubov. Z celkového počtu 394 hráčov sa 55 nedostavilo takže zostalo 339 hráčov, ktorí hrali v CHL. Z tohto počtu - 269 hráčov (79,4 %) nikdy neodohralo jediné stretnutie v NHL a 262 hráčov sa vrátilo späť do Európy, veľa z nich skončilo s aktívnou kariérou, hráva v nižších ligách alebo rekreačný hokej.

Z 20,6 % (70 z 339) hráčov, ktorí sa dostali do NHL, 18 hráčov boli ohodnotení známkou 3 a vyššie, alebo im bolo predpovedané dosiahnuť úroveň 3 a vyššie, s veľkou šancou odohrať 400 stretnutí v NHL. To nám dáva dokopy len 18 hráčov z celkového počtu 339 hráčov (5,3 %), ktorí majú vysokú šancu odohrať v NHL 400 stretnutí. Zo zvyšných 52 hráčov, ktorí hrali v NHL, bolo 46 ohodnotených známkou 1 a 2 (podpriemerný a priemerný) a 26 z nich sa vrátilo späť do Európy.

Z 18tich hráčov, ktorých kariéra v NHL sa dá pokladať za ustálenú, len jeden môže byť považovaný za hviezdu (4), Marian Hossa a to hlavne preto, čo sme vysvetlili v predchádzajúcej strane.

Tieto čísla nepodporujú tvrdenie, že odchod do CHL pripraví európskeho hráča pre NHL lepšie. Keď porovnáваме európskych hráčov z CHL a hráčov, ktorí pochádzajú priamo z európskych klubov, kvalita druhej skupiny je omnoho vyššia.

Spomenuté fakty sú dôležité pre manažérov CHL a agentov, ktorí prezentujú nádejným a talentovaným hráčom a ich rodičom, že odchod do CHL je nevyhnutným krokom k úspešnej kariére v NHL, pokiaľ možnosť „vyhrať sa“ v niektorom z Európskych klubov je absolútne potláčaná do pozadia.

Oslovili sme tiež niekoľko agentov, hráčov, či už niekedy uskutočnili vlastný prieskum o úspešnosti hráčov dostať sa do NHL spôsobom odchodu do CHL, alebo spôsobom zostať hrať doma v Európe. Ani jeden z nich však tak nikdy neurobil.

Szymon Szemberg, IIHF Zürich (September 2006)

Originál štúdiu si môžete pozrieť na:

http://www.iihf.com/fileadmin/user_upload/PDF/Study_summary.pdf

http://www.iihf.com/fileadmin/user_upload/PDF/IIHF_Study.pdf

